

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 31 mei 2011 in zaak nr. 11/4474 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 8 februari 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister), hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij besluit van 19 juli 2012 heeft de minister de aanvraag opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

De vreemdeling heeft een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere

besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.3. De vreemdeling heeft eerder, op 28 mei 2009, een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 18 november 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 8 februari 2011 is van gelijke strekking als dat van 18 november 2009, zodat op het tegen eerstgenoemd besluit door de vreemdeling ingestelde beroep het hiervoor vermelde beoordelingskader van toepassing is.

2.4. De vreemdeling heeft aan de bij besluit van 8 februari 2011 afgewezen aanvraag ten grondslag gelegd dat in [redacted] gelegen in [redacted] van waar hij heeft gesteld afkomstig te zijn, sprake is van een situatie, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000. Daartoe heeft hij verwezen naar een bericht van 18 oktober 2010 van Amnesty International, getiteld: "Human rights concerns in southern and central Somalia", en een rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 30 december 2010.

Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat eventuele uitzetting via Mogadishu niet verantwoord en in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) is.

2.5. Uit voormeld bericht van 18 oktober 2010 en voormeld rapport van 30 december 2010 blijkt niet dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 8 februari 2011 de algemene veiligheidssituatie in [redacted] zodanig is verslechterd ten opzichte van de situatie ten tijde van het besluit van 18 november 2009 dat niet op voorhand is uitgesloten dat die situatie kan afdoen aan laatstgenoemd besluit. In dit kader wordt voorts verwezen naar de uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 201001112/1/V2, www.raadvanstate.nl, waarin de Afdeling heeft overwogen dat de minister in het daarin aan de orde zijnde besluit deugdelijk heeft gemotiveerd dat de mate van willekeurig geweld in de provincie [redacted] ten tijde voor de desbetreffende vreemdeling van belang, niet dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat hij, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 28 juni 2011 in zaken nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi (www.echr.coe.int/echr) kan niet worden afgeleid dat ten aanzien van de algemene veiligheidssituatie in [redacted] tot een ander oordeel moet worden gekomen. Gezien het vorenstaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat op voorhand is uitgesloten dat de verwijzing van de vreemdeling naar de veiligheidssituatie kan afdoen aan het besluit van 18 november 2009.

Dat uitzetting van de vreemdeling mogelijk via de luchthaven van Mogadishu plaatsvindt, was ook reeds het geval in de eerdere procedure en

is derhalve reeds daarom geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

2.6. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts hetgeen is aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het EHRM, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 8 februari 2011 geen plaats. Door desalniettemin het betoog van de vreemdeling, dat eventuele uitzetting via Mogadishu niet verantwoord en in strijd met artikel 3 van het EVRM is, te beoordelen, heeft de rechtbank dit niet onderkend.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grief behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 8 februari 2011 alsnog ongegrond verklaren.

4. Het besluit van 19 juli 2012 is een besluit als bedoeld in artikel 6:18, eerste lid, van de Awb. De Afdeling zal dit besluit op de voet van artikel 6:19, eerste lid, gelezen in verbinding met artikel 6:24 van de Awb, in de beoordeling betrekken.

4.1. Uit het voorgaande volgt dat aan het besluit van 19 juli 2012, dat ter uitvoering van de vernietigde uitspraak is genomen, de grondslag is komen te ontvallen. Reeds daarom zal de Afdeling het beroep tegen dit besluit gegrond verklaren en dit besluit vernietigen.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 31 mei 2011 in zaak nr. 11/4474;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. verklaart het beroep tegen het ten aanzien van de vreemdeling genomen besluit van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel van 19 juli 2012 gegrond;
- V. vernietigt dat besluit van 19 juli 2012.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

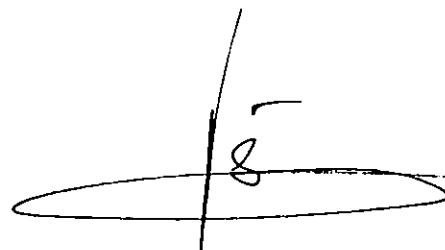
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2012

418.

Verzonden: 16 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser